

Ісус з Назарету «Людина, яка прийшла від Бога»

Рендольф Данн

Розділ 1.

Пророцтва та очевидці.

Є понад шістдесят старозавітних пророцтв про Ісуса, які всі сповнилися. Ці пророцтва охоплювали весь період Старого Завіту, починаючи з книги Буття й закінчуючи книгою Малахії. Імовірність двадцяти п'яти з них перевищує 1 на тисячу трильйонів.

У Старому Завіті є багато пророцтв про Ісуса, але які були можливості зробити лише 25 передбачень про когось, хто мав народитися через багато років, і щоб ці передбачення справдилися?

Доктор Хоулі О. Тейлор дав таку відповідь: «Щодо цих випадків подій, передбачених для ізраїльського Месії, який мав прийти, шанси на їх виконання в одній людині були б одним шансом із тисячі трильйонів.

Ісус прийшов виконати закон і пророків. У Старому Завіті записано пророцтво, а автори Нового Завіту чітко показують його виконання. Це лише один із доказів того, що Ісус був тим, ким Він себе видавав, Богом у вигляді Ісуса з Назарету.

Ісус сказав.

«Отець, що послав мене, сам засвідчив про мене. Ви ніколи не чули Його голосу, не бачили Його вигляду, і Його слово не живе в вас, бо ви не вірите тому, кого Він послав. Ви старанно вивчаєте Святе Письмо, бо думаєте, що через нього ви маєте вічне життя. Це Святе Письмо [Старий Завіт], що свідчить про мене».

Апостол Петро заявив.

Християни носять ім'я Христа, тому що Христос є їхнім Господом, Учителем, Провідником, Спасителем, Випкупителем, Зразком, Первосвященником, Надією, Жертвою за гріх і багато, багато іншого. Твердою основою для нашої віри є правда визнання Петра: «Ти є Христос, Син Бога Живого». Ісус реальний, а Біблія правдива. Все, що потрібно знати про Ісуса, міститься в Біблії. Вся історія людства обертається навколо Нього. Ісус є центральним персонажем людської драми. Не дивно, що історію світу поділяють на два проміжки часу: до Христа і після Христа.

Апостол Іван писав.

«Спочатку було Слово, і Слово було в Бога, і Слово було Бог. Він був з Богом на початку. Через нього все було створено; без Нього не сталося нічого, що сталося. У Ньому було життя, і те життя було світлом для людей. Світло світить у темряві, але темрява його не зрозуміла. Прийшов чоловік, посланий від Бога; його звали Джон. Він прийшов як свідок, щоб засвідчити про те світло, щоб через нього всі люди увірували. Він сам не був світлом; він

прийшов лише як свідок світла. Правдиве світло, що освітлює кожну людину, приходило на світ. Він був у світі, і хоч світ через Нього став, але світ Його не впізнав. Він прийшов до свого, але свої Його не прийняли. Але всім, хто Його прийняв, тим, хто вірує в Його Ім'я, Він дав право стати Божими дітьми – дітьми, народженими не від природного походження, не від людського рішення чи волі чоловіка, але від Бога».

«Слово стало тілом і оселилося між нами. Ми бачили славу Його, славу Єдиного, що прийшов від Отця, повного благодаті та правди».

Іван Хреститель проголосив Ісуса Великим.

«Він [Іван] кричить, кажучи: «Це той, про кого я сказав: Той, хто йде за мною, перевершив мене, бо був переді мною». Від повноти Його благодаті ми всі отримували одне благословення за іншим. Бо закон був даний через Мойсея; благодать і правда прийшли через Ісуса Христа. Бога ніхто ніколи не бачив, але Єдиний Бог, що при Отці, відкрив Його».

«Ісус подивився на небо і помолився Тату, час настав. Прослав Сина Свого, щоб Син Тебе прославив. Бо Ти дав Йому владу над усіма людьми, щоб Він дав життя вічне всім, кого Ти дав Йому. А це життя вічне, щоб пізнали Тебе, єдиного правдивого Бога, та Ісуса Христа, що послав Ти Його. Я приніс Тобі славу на землі, виконавши роботу, яку Ти мені дав. А тепер, Отче, прослав Мене перед Тобою тією славою, яку Я мав у Тебе перед початком світу».

Ісус відповів Пилату, римському правителю.

«Тоді Пилат повернувся до палацу, покликав Ісуса і запитав Його: Ти Цар Юдейський?» «Це ваша власна думка, — запитав Ісус, — чи інші говорили вам про мене?» «Я єврей?» — відповів Пилат. «Твій народ і твої первосвященики передали тебе мені. Що ти зробив? Ісус сказав: «Моє Царство не від цього світу». Якби це було так, мої слуги боролися б, щоб не допустити мене арештувати євреї. Але тепер моє царство з іншого місця». — Тоді ти — король! — сказав Пилат. Ісус відповів: «Ти правильно кажеш, що я цар». Власне, для того я народився і для того прийшов у світ, щоб свідчити про правду. Кожен, хто на стороні правди, слухає мене». «Що таке істина?» — запитав Пилат.

— вимагали євреї.

«У нас є закон, і згідно з цим законом він повинен померти, тому що він назвав себе Сином Божим. Почувши це, Пилат ще більше злякався і повернувся всередину палацу. 'Звідки ти прибув?' запитав він Ісуса, але Ісус не дав йому відповіді. «Ви відмовляєтеся говорити зі мною?» Пилат сказав. «Хіба ти не розумієш, що я маю владу звільнити тебе або розіп'яти?» Ісус відповів: «Ти не мав би наді мною влади, якби не було дано тобі згори». Отже, той, хто видав мене тобі, винний у більшому гріху».

Євнух з Ефіопії повірив.

«А він відповів і сказав: «Вірую, що Ісус Христос є Син Божий».

Резюме. Ці та багато інших уривків чітко показують, що Ісус,

а) був Богом, через якого все було створено.

- б) упокорив Себе, щоб прийти на землю в образі людини.
- в) став досконалою жертвою за гріхи.

«Все це було зроблено для того, щоб усім, хто прийняв Його, тим, хто вірує в ім'я Його, Він дав право стати дітьми Божими – дітьми, народженими не від природного походження, не від людського рішення чи волі чоловіка, але від Бога».

Питання

1. Пророцтва, що виконуються протягом кількох років в одній людині багатьма різними пророками за сотні років тому:
 - а. ____ Неймовірно
 - б. ____ Ненадійний
 - в. ____ Перевіряє пророцтво
2. Новозавітні очевидці мало що сказали про те, що Ісус був Сином Божим.
Т. ____ Ф. ____
3. Лише Петро публічно визнав, що Ісус був Сином Божим.
Т. ____ Ф. ____
4. Чому Бог дав Ісусу всю владу?
 - а. ____ Щоб виконати всю правду
 - б. ____ Дай вічне життя тим, хто слухається Його заповідей
 - в. ____ Дозволь Йому жити безгрішним життям
5. Які з наведених нижче тверджень про Ісуса правильні?
 - а. ____ Все створив Ісус, Бог, Син
 - б. ____ Ісус упокорив себе, щоб прийти на землю як людина
 - в. ____ Ісус став ідеальною жертвою за гріх
 - д. ____ Все вищезазначене
 - д. ____ а і в

Розділ 2.

Що світські автори говорять про Ісуса.

Незважаючи на те, що біблійні твердження є доказом того, що Ісус був реальною особою, поза Біблією також є чимало доказів, які підтверджують, що Ісус був історичною особою, саме так, як Біблія представляє його. Наступні зовнішні твори деяких стародавніх нехристиянських істориків співзвучні біблійним твердженням про Ісуса:

Таллус, історик із самаритянина, який жив і працював у Римі близько 52 року нашої ери, був процитований Юлієм Африканським, християнським хронографом кінця другого століття.1 «Таллос у третій книзі своїх історій пояснює цю темряву як затемнення сонця». Африкан висловив своє заперечення проти звіту, стверджуючи, що затемнення сонця не може статися під час повного місяця, як це було, коли Ісус помер під час Пасхи. Сила посилення

на Талл полягає в тому, що обставини смерті Ісуса були відомі та обговорювалися в Імперському місті ще в середині першого століття. Факт розп'яття Ісуса на той час мав бути досить добре відомий, настільки невіруючі, як Тал, вважали за потрібне пояснити темряву як природне явище. ... За іронією долі, зусилля Талла були перетворені на основний історичний доказ Ісуса та надійності розповіді Марка про темряву під час його смерті» 2.

«Рукопис у Британському музеї зберігає текст листа, надісланого своєму синові сирійкою на ім'я Мара Бар-Серапіон. Батько проілюстрував безглуздість переслідування таких мудрих людей, як Сократ, Піфагор і мудрий юдейський цар, яким контекст, очевидно, показує Ісуса. «Яку вигоду отримали афіняни, стративши Сократа? Голод і чума прийшли на них як вирок за їхній злочин. Яку вигоду отримали жителі Самоса, спаливши Піфагора? За мить їхня земля була вкрита піском. Яка вигода Чи виграли євреї від того, що вони втратили свого царя? Саме після цього їхнє царство було скасовано землі, жив у повному розсіянні ... І не помер мудрий Цар назавжди; він жив у вченні, яке Він дав». 3

Корнелій Тацит, Римський історик, який жив приблизно з 50 до 100 року нашої ери, писав про пожежу Нерона. «Отже, щоб позбутися звіту, Нерон посилив провину та завдав найвитонченіших тортур класу, який ненавидів за їхню гидоту, і називав його населення християнами. Христос, від імені якого походить це ім'я, зазнав найсуворішого покарання під час правління Тіберія під рукою одного з наших прокураторів Понтія Пілата». 4

Пліній Секунд, Римський намісник писав у 112 р. н. е. імператору Траяну: «Вони мали звичку збиратися в певний визначений день до світання, коли вони співали гімн Христу як Богу і зобов'язувалися урочистою клятвою не чинити жодного зла. вчинок... після чого вони мали звичай розлучатися, а потім знову зустрічатися, щоб поласувати їжею, але звичайною їжею». 5

Севтоній, Літописець і придворний чиновник імператорського дому за часів правління Адріана написав про 120 рік нашої ери в «Житті Клавдія». «Оскільки юдеї чинили постійні заворушення за підбурюванням Хреста, Клавдій вигнав їх з Риму». 6 Далі Едвард С. Вортон стверджує: «Причина слави цієї цитати пов'язана з тим фактом, що Лука, приблизно шістдесят років тому, записав цей самий випадок як причину того, що апостол Павло подружився з християнською парою євреїв на ім'я Акіла. Знову ж таки, згадка про Христа в історичному контексті спостерігається в позабіблійній літературі». 7

Йосиф має цікаве спостереження. «Приблизно в цей час повстав Ісус, мудра людина, якщо ми справді повинні називати його людиною; бо він був виконавцем дивовижних справ, учителем людей, які приймають правду з насолодою. Він привернув багатьох євреїв, а також багатьох греків .. Цей чоловік був Месією, засудивши його на хрест за підбурювання наших вождів, ті, хто любив його з самого початку, не перестали їм з'являтися знову як живий пророки передрікали і говорили про нього багато інших чудових речей, і навіть зараз рід християн, названий так на його честь, ще не вимер». 8

Наступна цитата Ф. Ф. Брюса дуже чітко підсумовує це. «Що б ще не думали про свідчення

ранніх єврейських і язичницьких авторів, вони принаймні встановлюють, для тих, хто відмовляється від свідчень християнських писань, історичний характер самого Ісуса. Деякі автори можуть гратися з уявою «Христос- міф», але вони не роблять це на підставі історичних доказів для неупередженого історика такою ж аксіомою, як і історичність Юлія Цезаря істориків, які пропагують теорії «міфів про Христа». 9

Питання

1. Розповідь Матвія про розп'яття Ісуса підтверджується Талом, який цитує Юлія Африкіна.
Т. _____ Ф. _____
2. Римський історик Корнелій Тацит писав, що Христос «зазнав найсуворішої кари».
Т. _____ Ф. _____
3. Нехристиянські автори надають докази поза Біблією, які підтверджують біблійну розповідь про те, що в Галілеї/Юдеї жив чоловік з незвичайними силами.
Т. _____ Ф. _____
4. Жоден римський, єврейський історик не підтримує біблійну розповідь про те, що Ісус був розп'ятий Понтієм Пілатом.
Т. _____ Ф. _____
5. Йосип Флавій зазначив у своїх писаннях, що Пілат засудив Ісуса на розп'яття і що Ісус з'явився Своїм учням через три дні,
Т. _____ Ф. _____

1. Ф. Ф. Брюс², Документи Нового Завіту, Eerdmens, с. 113.
2. Едвард С. Вортон, Християнство: яскравий випадок історії Говард, с. 7.
3. British Museum Syriac Ms., FF Bruce, Jesus and Christian Origins Outside the New Testament, р. 31.
4. Літописи та історії, 15:44. 3 Britannica Great Books, Vol. 15, стор. 168.
5. Послання, 10:96.
6. Життя Клавдія, 25:4
7. Едвард К. Уортон, Християнство: яскравий приклад історії, Говард, с. 11.
8. Старожитності, 18,3. 3.
9. Ф. Ф. Брюс, Документи Нового Завіту. С. 119. Все вищесказане було цитовано Едвардом К. Вартоном у його книзі «Християнство: яскравий приклад історії».

Розділ 3.

Раннє життя Ісуса.

Бог через пророка Ісаю сказав: «Сам Господь дасть вам знак: Діва завагітніє, і Сина породить, і дасть йому ім'я: Еммануїл».

Потім Бог послав ангела Гавриїла в Назарет, місто в Галілеї, до діви, яка була одружена з чоловіком на ім'я Йосип, нащадком Давида. Діву звали Марія. Ангел підійшов до неї та й

сказав: «Вітаю, благодатна! Господь з тобою!

Його мати Марія була одружена з Йосипом, але перед тим, як вони зійшлися, виявилося, що вона вагітна через Святого Духа. Оскільки її чоловік Йосип був праведною людиною і не хотів виставляти її на загальну ганьбу, він мав на думці тихо розлучитися з нею. Але після того, як він це подумав, ангел Господній з'явився йому уві сні та й сказав: «Йосипе, сину Давидів, не бійся взяти Марію за жінку свою, бо те, що в ній зачалось, — від Духа Святого. Вона народить сина, і ти маєш дати йому ім'я Ісус, тому що він врятує свій народ від їхніх гріхів.

Усе це сталося, щоб збулося сказане Господом через пророка: «Діва зачне і Сина породить, і дадуть йому ім'я: Еммануїл», тобто з нами Бог.

Народження Ісуса.

У ті дні Цезар Август видав указ про проведення перепису всього римського світу. Це був перший перепис, який відбувся, коли Квіріній був правителем Сирії. І кожен поїхав до свого міста реєструватися. Отже, Йосип також пішов із міста Назарет у Галілеї до Юдеї, до Віфлеєму, міста Давида, тому що він належав до дому та роду Давида. Він пішов туди записатися до Марії, яка була заручена з ним і чекала дитину. Поки вони були там, настав час народитися дитині, і вона породила свого первістка, сина. Вона загорнула його в одяг і поклала в ясла, бо не було для них місця в гостинці.

Їхня втеча до Єгипту.

Після того, як Ісус народився у Віфлеємі в Юдеї, за часів царя Ірода, волхви [мудреці NKJV] зі сходу прийшли до Єрусалиму і запитали: «Де той, хто народився, цар юдейський? Ми бачили його зірку на сході і прийшли поклонитися йому». Почувши це, цар Ірод занепокоївся, а з ним увесь Єрусалим.

І, отримавши уві сні попередження не повертатися до Ірода, вони іншим шляхом повернулися до своєї країни. Коли вони пішли, Йосипові уві сні з'явився ангел Господній. «Встань, — сказав він, — візьми дитину й матір її та й тікай до Єгипту. Залишайся там, поки я тобі не скажу, бо Ірод збирається шукати дитину, щоб убити її».

Їхнє повернення з Єгипту до Назарету.

Після смерті Ірода Йосипові в Єгипті уві сні з'явився ангел Господній і сказав: «Встань, візьми дитину та матір його та йди в землю Ізраїлеву, бо ті, що хотіли вбити дитину, мертвий». І він устав, взяв дитину та матір її та й пішов до Ізраїлевої землі. Але почувши, що в Юдеї царює Архелай замість Ірода, батька свого, побоявся туди йти. Отримавши попередження уві сні, він віддалився в околиці Галілеї, а сам пішов і жив у місті, що зветься Назарет. Так збулося сказане через пророків: «Він назветься Назарянином».

Юність Ісуса.

Щороку його батьки їздили до Єрусалиму на свято Пасхи. Коли йому було дванадцять років, вони за звичаєм пішли на свято. Після закінчення свята, поки його батьки поверталися

додому, хлопчик Ісус залишився в Єрусалимі, але вони цього не знали. Думаючи, що він у їхній компанії, вони подорожували ще один день. Тоді його почали шукати серед родичів і друзів. Коли вони не знайшли його, вони повернулися до Єрусалиму шукати його. Через три дні вони знайшли його в храмі, сидячи серед учителів, слухаючи їх і ставлячи їм питання. Кожен, хто його слухав, дивувався його розумінню та відповідям. Батьки, побачивши його, здивувалися. Його мати сказала йому: «Синку, чому ти так з нами вчинив? Ми з твоїм батьком наполегливо шукали тебе». «Чому ви мене шукали?» запитав він. «Хіба ти не знав, що я повинен бути в справі мого Батька?»

Тоді він пішов з ними в Назарет і був їм слухняний. Але мати його берегла все це в серці своєму. А Ісус ріс у мудрості, і зростом, і в милості в Бога і людей.

Питання

1. Марія була заручена з Йосипом, але перед тим, як вони зішлися, виявилось, що вона вагітна.
Т. ____ Ф. ____
2. Ісус народився в Єрусалимі, оскільки Він був Царем Юдеїв.
Т. ____ Ф. ____
3. Ісус був священицького роду, левітом.
Т. ____ Ф. ____
4. Через Ірода Йосип відвіз Ісуса та його матір до Єгипту, а після смерті Ірода вони повернулися до Ізраїлю.
Т. ____ Ф. ____
5. У віці 12 років Ісус ставив запитання вчителям храму.
Т. ____ Ф. ____

Розділ 4.

Ісус розпочав свою місію.

Іоанн відповів: «Я хрещу водою, але серед вас є той, кого ви не знаєте. Він той, хто йде за мною, і я недостойний розв'язати ремінці на сандаліях Його. Це все сталося у Віфанії, що на тому боці Йордану, де Іван хрестив. Наступного дня Іван побачив Ісуса, що йде до нього, і сказав: «Ось Агнець Божий, що бере на себе гріх світу! Це той, кого я мав на увазі, коли сказав: «Чоловік, який прийшов після мене, перевершив мене, бо був переді мною». Я сам його не знав, але я прийшов хрестити водою, щоб він з'явився Ізраїлю».

Тоді Іван дав таке свідчення: «Я бачив Духа, що сходив із неба, як голуб, і перебував на Ньому. Я б не пізнав його, якби той, хто послав мене хрестити водою, сказав мені: «Чоловік, на якого побачиш, що Дух сходить і залишається на ньому, той буде хрестити Духом Святим». Я бачив і свідчу, що це Син Божий.

Ісуса спокушає сатана.

Потім Дух повів Ісуса в пустелю, щоб диявол спокушав його. Після сорока днів і сорока ночей посту він зголоднів. Спокусник підійшов до Нього і сказав: «Якщо Ти Син Божий, скажи, щоб

це каміння стало хлібом». Ісус відповів: «Написано: Не хлібом самим живе людина, але кожним словом, що виходить із уст Божих». Тоді диявол забрав його до святого міста і поставив на найвищому місці храму. «Якщо ти Син Божий, — сказав він, — кинься додолу. Бо написано: Своїм Ангелам Він накаже про тебе, і вони піднесуть тебе на своїх руках, щоб ти не спіткнувся об камінь ногою твоєю». Ісус відповів йому: «Написано також: Не випробовуй Господа, Бога твого». Знову диявол узяв його на дуже високу гору і показав йому всі царства світу та їхню пишноту. «Усе це я дам тобі, — сказав він, — якщо ти вклонишся і поклонишся мені». Ісус сказав йому: Геть від мене, сатано! Тоді диявол покинув його, і прийшли ангели та прийшли до нього.

Його місія, робота, яку Бог послав Його виконувати.

Коли диявол скінчив усі ці спокуси, то залишив його до слушного часу. Ісус повернувся до Галілеї в силі Духа, і вістка про Нього розійшлася по всій країні. Він навчав у їхніх синагогах, і всі славили Його. Він пішов до Назарету, де був вихований, і в суботу за звичаєм увійшов до синагоги. І він підвівся, щоб прочитати. Йому вручили сувій пророка Ісаї. Розгорнувши його, він знайшов місце, де було написано: «Дух Господній на мені, бо Він помазав мене звіщати добру новину вбогим». Він послав мене проголошувати свободу для в'язнів і відновлення зору для сліпих, щоб звільнити пригноблених, щоб проголосити рік Господньої ласки». Тоді він згорнув сувій, віддав його слугі й сів. Очі всіх у синагозі були звернені на Нього, і Він почав їм із таких промов: «Сьогодні сповнилося це Писання у ваших слуханнях».

Притчі Ісуса

Хтось сказав, що притча — це земна історія з небесним змістом. Здається, багато вчень Ісуса були викладені у притчах. Можливо, євреї, які намагалися догодити Богові, могли зрозуміти багато з цих притч, тоді як релігійні лідери, чиї серця були більше стурбовані становищем, владою, престижем і грошима, не могли зрозуміти їх значення.

Його чудеса.

Яка була мета Чудес? Чи Ісус намагався привернути увагу до Себе, бажаючи, щоб Його співвітчизники зробили Його своїм царем, чи виконав Божу обіцянку послати помазанця?

Часто великі натовпи йшли за Ісусом, можливо, з цікавості, намагаючись побачити, «що це для мене?» або з бажанням політичної влади, якщо Він мав стати царем. Деякі, можливо, вірили, що Він міг бути Месією. Свідків Його чудес можна розділити на три групи:

Одержувач чуда.

Напевно, всі були сповнені радості та веселощів і дуже прославляли Бога. Єдиним помітним винятком було очищення десяти прокажених, дев'ять з яких не повернулися, щоб віддати Богові славу.

Свідки дива.

Свідки не тільки спостерігали диво; вони визнавали обмеженість людини, зазначаючи, що тільки через Божу силу можна здійснювати такі чудеса. Вони хвалили Бога і прославляли Його.

Релігійні лідери хотіли вбити Ісуса.

Релігійних лідерів зазвичай називали книжниками та фарисеями. Вони мали багатство, владу, престиж і похвалу людей. Вони вірили, що Ісус збирався знищити їхню націю, їхню позицію та владу. Отже, вони відмовлялися визнавати, що Він був згори або що будь-які чудеса, які Він творив, були від Бога. Вони приписували їх владі диявола. Вони хотіли вбити Його, але боялися людей, які вірили, що Він від Бога. Нарешті, вони порушили багато своїх власних традицій і законів (суд у суботу, пошуки фальшивих свідків, сплата грошей за його захоплення, але відмова від них, коли їх повернули, визнаючи, що це «криваві гроші»). Зрештою, вони сказали: «Нехай Він зійде з хреста, і ми повіримо в Нього». Замість того, щоб зійти з хреста, Він повернувся до життя після смерті, і вони все ще відмовлялися вірити в Нього.

Його вороги.

Святе Письмо визначає тих, хто виступає проти Христа під час Його земного служіння, а також проти Його церкви після Його воскресіння та вознесіння.

Великий боявся Ірод.

«Де той, хто народився царем юдейським? Ми бачили його зірку на сході і прийшли поклонитися йому». Коли цар Ірод почув це, він був стурбований ... Він послав їх до Віфлеєму і сказав: «Ідіть і ретельно розшукайте дитину. Як тільки знайдете його, повідомте мені, щоб і я пішов і поклонився йому». Коли Ірод зрозумів, що його перехитрили волхви, він розлютився і наказав убити всіх хлопчиків у Віфлеємі та його околицях віком до двох років відповідно до часу, який він дізнався від волхвів.

Диявол, сатана спокушав.

Потім Дух повів Ісуса в пустелю, щоб диявол спокушав його. Після сорока днів і сорока ночей посту він зголоднів. Спокусник підійшов до Нього і сказав: «Якщо Ти Син Божий», ... Знову диявол узяв Його на дуже високу гору і показав Йому всі царства світу та їхню пишноту. «Усе це я дам тобі, — сказав він, — якщо ти вклонишся і поклонишся мені». Ісус сказав йому: «Геть від мене, сатано! Бо написано: «Господу, Богу твоєму, поклоняйся і Йому одному служи».» Тоді диявол покинув Його, і прийшли ангели та прийшли до нього.

Громадяни Назарета, Рідні люди відкинули.

І сталося, коли Ісус закінчив ці притчі, Він пішов звідити. Коли Він прийшов у Свою батьківщину, Він навчав їх у їхній синагозі, так що вони дивувалися й казали: «Звідки в цього Чоловіка така мудрість і ці могутності?» Хіба це не син теслі? Хіба Його мати не зветься Марією? А Його брати Яків, Йосей, Симон та Юда? І сестри Його чи не всі вони з нами? Тоді звідки цей Чоловік узяв усі ці речі?» Отже, вони образилися на Нього.

Юда Іскаріот, Один із дванадцятьох зрадив Його.

Тоді один із дванадцятьох, на ім'я Юда Іскаріот, пішов до первосвящеників і сказав: «Що ви дасте мені, якщо я видам Його вам?» І відрахували йому тридцять срібняків. Отже, з того часу він шукав нагоди зрадити Його.

Фарисеї, первосвященники, старійшини, книжники та Рада прагнули вбити Ісуса.

Коли вони виходили, ось привели до Нього чоловіка німого й одержимого демонами. І коли демон був вигнаний, німий заговорив. А народ дивувався, кажучи: Ніколи такого не бачено в Ізраїлі! Але фарисеї казали: «Він виганяє бісів силою князя демонів». ось був чоловік із сухою рукою. І запитали Його, кажучи: Чи дозволено зцілювати в суботу? щоб вони могли звинуватити Його. Тоді Він сказав їм: «Хто є серед вас, що має одну вівцю, і якщо вона в суботу впаде до ями, не схопить її та не витягне? Наскільки ж цінніша людина ніж вівця? Отже, можна робити добро в суботу». Тоді Він сказав чоловікові: «Простягни свою руку». І він розтягнув його, і він став таким же цілим, як і той. Тоді фарисеї вийшли й замишляли проти Нього, як Його погубити. А первосвященники та фарисеї, почувши Його притчі, зрозуміли, що Він про них говорить. Але коли вони хотіли накласти руку на Нього, то боялися народу, бо вважали Його за пророка.

Тоді Ісус звернувся до народу та до Своїх учнів, кажучи: «На Мойсеєвому сидінні сидять книжники та фарисеї. Отже, усе, що вони скажуть вам зберігати, виконуйте й робіть, але не робіть згідно з їхніми ділами. бо кажуть, та не роблять» «Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри! Ти бо замкнув Царство Небесне перед людьми; бо ні самі не входите, ні тим, хто входить, не дозволяєте входити». Тоді первосвященники, книжники та старші народу зібралися в палаці первосвященника, якого звали Кайяфа, і змовилися. взяти Ісуса обманом і вбити Його.

А ті, що схопили Ісуса, відвели Його до первосвященника Кайяфи, де зібралися книжники та старші. Але Петро здалеку йшов за Ним до двору первосвященника. І він увійшов, і сів із слугами, щоб побачити кінець. І первосвященники, і старші, і вся рада шукали неправдивих свідчень проти Ісуса, щоб убити Його, але не знайшли. Хоча багато фальшивих свідків з'явилося, вони не знайшли жодного.

Питання

1. Чудеса, які Ісус творив таємно.
Т. _____ Ф. _____
2. Хто були ворогами Ісуса?
 - a. _____ Проста людина
 - b. _____ Релігійні лідери
3. Єврейські релігійні лідери відмовилися вірити тому, що
 - a. _____ Вони не бачили жодного з чудес, які Він творив
 - b. _____ Їх більше цікавили становище та престиж
 - v. _____ Ісус ніколи не розповідав їм про їхній гріховний стан
4. Ісія пророкував, що Ісус був
 - a. _____ проповідувати Євангеліє бідним
 - b. _____ проголосити свободу в'язням
 - v. _____ повернути зір сліпим
 - d. _____ звільнити пригноблених
 - e. _____ проголосити рік Господній
 - f. _____ все вищезазначене

g ____ a, b i c

5. Сатана спокушав Ісуса бале Ісус не піддався своїм спокусам.

Т. _____ Ф. _____

Розділ 5.

Жертва за гріх – спокутна жертва Ісуса.

Арешт Ісуса.

Ісус сказав первосвященикам, храмовій сторожі та старійшинам, які прийшли по нього: «Хіба я бунтую, що ви прийшли з мечами та киями? Кожного дня я був з тобою в храмі, і ти не поклав на мене руки. Але це ваша година, коли панує темрява». Тоді, схопивши його, повели і завели в дім первосвященика.

Імітаційний суд над євреями.

Чоловіки, які охороняли Ісуса, почали знущатися над ним і бити його. Вони зав'язали йому очі і вимагали: «Пророкуй! Хто тебе вдарив?» І сказали йому багато іншого образливого. На світанку зібралася рада старійшин народу, як первосвященики, так і законовчителі, і Ісуса повели перед ними. «Якщо Ти Христос,— сказали вони,— скажи нам». Ісус відповів: «Якщо Я скажу вам, ви не повірите Мені, і якби Я запитав вас, ви б не відповіли. Але віднині Син Людський сидітиме праворуч Бога могутнього». Усі запитали: «Тож Ти Син Божий?» Він відповів: «Ви маєте рацію, кажучи, що я». Тоді вони сказали: «Навіщо нам ще якісь свідчення?» Ми чули це з його власних вуст».

Судовий процес римського чиновника.

Тоді Пилат повернувся до палацу, покликав Ісуса і запитав Його: «Ти Цар Юдейський?» «Це ваша власна думка, — запитав Ісус, — чи інші говорили вам про мене?» «Я єврей?» — відповів Пилат. «Твій народ і твої первосвященики віддали тебе мені. Що ти зробив?» Ісус сказав: «Моє Царство не від цього світу. Якби це було так, мої слуги боролися б, щоб не допустити мене арештувати євреї. Але тепер моє царство з іншого місця». — Тоді ти — король! — сказав Пилат. Ісус відповів: «Ти правильно кажеш, що Я цар. Власне, для того я народився і для того прийшов у світ, щоб свідчити про правду. Мене слухають усі, хто на боці правди».

Пилат зібрав первосвящеників, начальників і народ і сказав до них: «Ви привели до мене цього чоловіка, як того, що підбурює народ до бунту. Я допитав його у вашій присутності і не знайшов підстав для ваших звинувачень проти нього. Ні Ірод, бо він послав його назад до нас; як бачите, він не зробив нічого такого, щоб заслужити смерть. Тому я його покараю, а потім відпущу». Вони в один голос кричали: «Геть цього чоловіка! Відпусти нам Варавву!» (Варавву кинули до в'язниці за повстання в місті та за вбивство.) Пилат, бажаючи звільнити Ісуса, знову звернувся до них. Але вони кричали: «Розіпни Його! Розіпни Його!» Втретє він звернувся до них: «Чому? Який злочин скоїв цей чоловік? Я не знайшов у ньому підстав для смертної кари. Тому я накажу його покарати, а потім відпущу». Але вони з гучними криками наполегливо вимагали, щоб його розіп'яли, і їхні крики взяли гору. Тож Пилат вирішив

задовольнити їх вимогу.

Коли Пилат сидів на місці судді, його дружина послала йому таке повідомлення: «Не май нічого спільного з цим невинним чоловіком, бо я сьогодні уві сні багато постраждала через нього».

Бажаючи задовольнити натовп, Пилат відпустив до них Варавву. Він наказав бичувати Ісуса і віддав його на розп'яття.

Ісус розп'ятий римлянами.

Воїни відвели Ісуса в палац; тобто преторій і скликав усю роту воїнів. Вони одягли на Нього багрянцю, потім скрутили терновий вінець і поклали на Нього. І почали кликати до нього: «Радуйся, царю юдейський!» Вони знову і знову били його по голові палицею і плювали на нього. Впавши на коліна, вони віддали йому честь. І, насміявшись із Нього, зняли багрянцю й одягли на Нього його власний одяг. Тоді вивели його, щоб розп'яти.

Вони прийшли на місце, яке називається Голгофа, що означає Місце Черепи. Там запропонували Ісусу випити вина, змішаного з жовчю; але, скуштувавши, відмовився пити. Розп'явши його, кинувши жереб, розділили його одяг. І, сівши, вони стерегли його там. Над його головою вони помістили письмове звинувачення проти нього: ЦЕ ІСУС, ЦАР ЮДЕЙСЬКИЙ.

Була 9:00 ранку, коли його розп'яли. У письмовому повідомленні про звинувачення проти нього було написано: ЦАР ЮДЕЙСЬКИЙ.

О шостій годині опівдні настала темрява по всій землі аж до години дев'ятої. А о дев'ятій годині Ісус вигукнув гучним голосом: «Елої, Елої, лама савахтані?» - що означає: Боже мій, Боже мій, чому ти мене покинув?

Почувши це, деякі з тих, що стояли поруч, сказали: «Слухай, він Іллю кличе». Один чоловік побіг, наповнив губку винним оцтом, насадив на палицю й запропонував Ісусові випити. «А тепер залиште його в спокої. Подивимося, чи прийде Ілля його зняти», – сказав він. З голосним криком Ісус випустив останній видих. Завіса храму розірвалася надвоє від верху донизу. І коли сотник, який стояв перед Ісусом, почув його крик і побачив, як він помер, він сказав: «Цей чоловік справді був Сином Божим!

Це був день приготування (тобто день перед суботою). Отже, коли наближався вечір, Йосип з Ариматеї, видатний член Ради, який сам чекав на Царство Боже, сміливо пішов до Пилата і попросив тіло Ісуса. Пилат був здивований, дізнавшись, що він уже мертвий. Покликавши сотника, він запитав його, чи Ісус уже помер. Довідавшись від сотника, що це так, він віддав тіло Йосипу. Тож Йосип купив полотно, зняв тіло, загорнув його в полотно і поклав у гробницю, висічену в скелі. Тоді він прикотив камінь до входу в гробницю.

Воскресіння перемога над смертю.

Після суботи, на світанку першого дня тижня, Марія Магдалина та друга Марія пішли подивитися на гріб. Стався сильний землетрус, бо ангел Господній зійшов із неба, підійшов до гробу, відвалив камінь і сів на ньому. Вид його був як блискавка, а одяг його білий, як сніг. Вартові так злякалися його, що затремтіли і стали, як мертві. Ангел сказав жінкам: «Не бійтеся, бо я знаю, що ви шукаєте Ісуса, розп'ятого. Він не тут; Він воскрес, як сказав».

Увечері того першого дня тижня, коли учні були разом, а двері були зачинені через страх перед юдеями, прийшов Ісус, став серед них і сказав: «Мир вам!» Сказавши це, він показав їм свої руки та бік. Учні дуже зраділи, коли побачили Господа. Ісус знову сказав: «Мир вам! Як Отець послав Мене, так і Я посилаю вас». І при цьому дихнув на них і сказав: «Прийміть Духа Святого».

Через тиждень його учні знову були в домі, і Хома був з ними. Хоча двері були замкнені, Ісус прийшов, став серед них і сказав: «Мир вам!» Тоді він сказав Томасу: «Поклади сюди палець; бач мої руки. Простягни свою руку і вклади її мені в бік. Перестаньте сумніватися і вірте». Фома сказав йому: «Господь мій і Бог мій!»

Тепер Ісус Христос повертається до Свіго дому.

У моїй попередній книзі «Теофіл» я писав про все, що Ісус почав робити і навчати аж до дня, коли Він був узятий на небо, після того, як через Святого Духа дав настанови обраним ним апостолам. Після страждань він явився цим людям і дав багато переконливих доказів, що він живий. Він являвся їм протягом сорока днів і говорив про Царство Боже. Одного разу, коли він обідав з ними, він дав їм такий наказ: «Не виходьте з Єрусалиму, але чекайте дару, який обіцяв мій Отець, про який ви чули, як я говорив. Бо Іван хрестив водою, а ви через кілька днів будете охрещені Святим Духом». Отже, коли вони зустрілися разом, вони запитали його: «Господи, чи збираєшся ти в цей час відновити царство Ізраїлю?» Він сказав їм: «Не вам знати час і дати, які Батько встановив Своєю владою. Але ви приймете силу, коли зійде на вас Дух Святий, і будете Моїми свідками в Єрусалимі, і в усій Юдеї, і в Самарії, і аж до краю землі». Сказавши це, він був піднесений перед їхніми очима, і хмара сховала його від їхніх очей. Вони пильно дивилися в небо, коли він йшов, як раптом двоє чоловіків, одягнених у біле, стали біля них. «Мужі галілейські, — сказали вони, — чого ви стоїте тут, дивлячись на небо? Цей самий Ісус, який був узятий від вас на небо, повернеться таким же чином, як ви бачили, як він сходив на небо».

Питання

1. Римські солдати, на яких покладено відповідальність за розп'яття Ісуса, сказали.
 - a. ____ Коли ті євреї дізнаються, що не можуть перемогти нас?
 - b. ____ Цей чоловік, мабуть, зробив щось жахливе, бо Його релігійні лідери хочуть, щоб Його розіп'яли.
 - v. ____ Цей чоловік справді був Сином Божим
 - d. ____ Інший повстанець навчився нелегко
2. Немає записів про те, що Ісус був похований.
Т. ____ Ф. ____
3. На наступний ранок після суботи після смерті Ісуса та поховання в охоронюваній гробниці було

- a. _____ Землетрус, коли камінь відкотили
 - b. _____ Ангел Господній зійшов на землю
 - в. _____ Ті, хто охороняв могилу, стали як мертві
 - d. _____ Ісус воскрес до життя, воскрес
 - д. _____ Все вищезазначене
4. Після свого воскресіння Ісуса побачили
- a. _____ Його апостоли
 - b. _____ Нечисленні та ненадійні люди
 - в. _____ Сотні людей
 - d. _____ А і С
5. Ніхто не був свідком того, як Ісус пішов на небо після Його воскресіння. Це просто розумна історія, вигадана Його учнями для власної особистої вигоди.
- Т. _____ Ф. _____

Частина 6.

Горе та попередження.

До антихристів Ті, хто заперечують Христа, є Богом.

Ось як ви можете розпізнати Духа Божого: кожен дух, який визнає, що Ісус Христос прийшов у плоті, є від Бога, але кожен дух, який не визнає Ісуса, не є від Бога. Це дух антихриста, про якого ви чули, що приходить і вже зараз у світі.

Багато обманщиків, які не визнають Ісуса Христа, що прийшов у плоті, вийшли на світ. Будь-яка така людина є обманщиком і антихристом.

Увійдіть через вузькі ворота. Бо широкі ворота й широка дорога, що веде до погибелі, і багато хто ходить нею. Але малі ворота й тісна дорога, що веде до життя, і лише деякі знаходять її.

Отже, в усьому чиніть іншим те, що бажаєте, щоб чинили вам, бо це підсумовує Закон і Пророків.

Надані попередженняДо християн.

Благаю вас, браття, іменем Господа нашого Ісуса Христа, щоб усі ви були в згоді між собою, щоб не було поміж вами розділення, і щоб ви були в єдиному розумі та в думках.

Стережіться лжепророків. Вони приходять до тебе в овечій шкурі, а всередині вони люті вовки. По плодах їх пізнаєте.

Закликаю вас, брати, стережіться тих, хто чинить розділення і ставить на вашому шляху перешкоди, що суперечать навчанню, якого ви навчилися. Тримайтеся подалі від них. Бо такі люди служать не Господу нашому Христу, а своїм власним апетитам. Гладкими розмовами і лестощами вони обманюють розум наївних людей.

Пильнуйте себе і всю отару, над якою Дух Святий поставив вас наглядачами. Будьте пастирями Церкви Божої, яку Він купив власною кров'ю. Я знаю, що після мого відходу до вас увійдуть дикі вовки і не пощадять отари. Навіть із вас самих постануть люди, які спотворять істину, щоб потягнути за собою учнів. Тож будьте насторожі! Пам'ятайте, що протягом трьох років я не переставав зі сльозами застерігати кожного з вас день і ніч.

Я попереджаю кожного, хто чує слова пророцтва цієї книги: якщо хто до них щось додасть, то Бог накладе на нього кари, описані в цій книзі. І якщо хтось забере слова з цієї книги пророцтва, Бог забере від нього його частку в дереві життя і в святому місті, які описані в цій книзі (Об'явлення 22:18-19).

Сокира вже при корені дерев, і кожне дерево, що не родить доброго плоду, буде зрубане та в огонь кинуте.

Бо грішна природа бажає противного Духові, а Дух – того, що противиться гріховній природі. Вони конфліктують між собою, щоб ви робили не те, що хочете. Але якщо вас веде Дух, ви не під законом.

Діяння гріховної природи очевидні: статева розпуста, нечистота і розпуста; ідолопоклонство і чаклунство; ненависть, розбрат, ревності, напади гніву, егоїстичні амбіції, розбіжності, угруповання та заздрість; пияцтво, оргії тощо. Попереджаю вас, як і раніше, що ті, хто так живе, Царства Божого не успадкують.

Ніщо нечисте ніколи не увійде туди, ні той, хто чинить ганебне чи обманне, а лише ті, чий імена записані в книзі життя Агнця.

Горе та попередження Для тих, хто покладається на багатство.

«Але горе вам, багаті, бо ви вже отримали свою втіху. Горе вам, ситі тепер, бо голодуватимете. Горе вам, що смієтеся тепер, бо будете сумувати та плакати. Горе вам коли всі люди будуть добре говорити про вас, бо так їхні батьки поводитися з лжепророком.

Горе та попередження Релігійним лідерам.

Горе вам, поводити сліпі! Ви кажете: «Якщо хто клянеться храмом, то нічого не означає». але коли хто поклянеться золотом храму, той буде зв'язаний своєю присягою». Сліпі дурні! Що більше: чи золото, чи храм, що освячує золото? Ви також кажете: «Якщо хтось клянеться жертівником, це нічого не означає». але якщо хтось поклянеться даром, що на ньому, той буде зв'язаний своєю клятвою. Ви сліпці! Що більше: дар чи жертвник, що освячує дар? Отже, хто клянеться жертвником, клянеться ним і всім, що на ньому. І хто клянеться храмом, клянеться ним і Тим, хто в ньому живе. А хто клянеться небом, клянеться престолом Божим і тим, хто сидить на ньому.

Горе вам, законовчителі та фарисеї, лицеміри! Ви подорожуєте по суші й морі, щоб завоювати одного наверненого, а коли він ним стає, ви робите його удвічі сином пекла, ніж

ви.

«Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри! Ззовні ви очищаєте чашу та миску, а всередині вони повні жадібності та потурання.

Горе вам, законовчителі та фарисеї, лицеміри! Ти закриваєш перед людьми Царство Небесне. Ви самі не входите, і тих, хто намагається увійти, не пустите.

Горе вам, законовчителі та фарисеї, лицеміри! Ви даєте десяту частину своїх прянощів — м'яти, кропу, кмину. Але ви знехтували найважливішими речами закону — справедливістю, милосердям і вірністю. Вам слід було практикувати останнє, не нехтуючи першим. Ви сліпі поводити! Ви відціджуєте комара, а ковтаєте верблюда.

Горе вам, законовчителі та фарисеї, лицеміри! Ви подібні до побілених гробів, які зовні гарні, а всередині повні кісток мертвих і всього нечистого. Так само зовні ви здаєтеся людям праведним, але всередині ви сповнені лицемірства та злоби.

Питання

1. Римські солдати, на яких покладено відповідальність за розп'яття Ісуса, сказали.
 - a. ____ Коли ті євреї дізнаються, що не можуть перемогти нас?
 - b. ____ Цей чоловік, мабуть, зробив щось жахливе, бо Його релігійні лідери хочуть, щоб Його розіп'яли.
 - v. ____ Цей чоловік справді був Сином Божим
 - d. ____ Інший повстанець навчився нелегко
2. Немає записів про те, що Ісус був похований.
Т. ____ Ф. ____
3. На наступний ранок після суботи після смерті Ісуса та поховання в охоронюваній гробниці було
 - a. ____ Землетрус, коли камінь відкотили
 - b. ____ Ангел Господній зійшов на землю
 - v. ____ Ті, хто охороняв могилу, стали як мертві
 - d. ____ Ісус воскрес до життя, воскрес
 - d. ____ Все вищезазначене
4. Після свого воскресіння Ісуса побачили
 - a. ____ Його апостоли
 - b. ____ Нечисленні та ненадійні люди
 - v. ____ Сотні людей
 - d. ____ А і С
5. Ніхто не був свідком того, як Ісус пішов на небо після Його воскресіння. Це просто розумна історія, вигадана Його учнями для власної особистої вигоди.
Т. ____ Ф. ____

Розділ 7.

Його послання про прощення. Добра новина або Євангеліє.

На початку і протягом п'яти днів Бог говорив усе в існування, дійшовши висновку, що це добре. На шостий день «Бог сказав: «Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою». Таким чином, Бог створив людину, чоловіка і жінку, із землі, яка раніше була створена. Людина навіть могла розмовляти з Бог: людині було дано вказівку піклуватися про те місце, яке Бог поставив їй на землі.

Але людина відділилася від Бога, коли повстала, не послуховавшись єдиного, чого Бог сказав їй не робити. Цей гріх приніс фізичну смерть і, якщо людина не могла якимось чином примиритися з Богом, також духовну смерть. Це примирення потребувало б кровної жертви. Не будь-яка жертва, бо «неможливо, щоб кров биків і козлів зняла гріхи». (Євреям 10:4).

Це вимагало, щоб хтось, хто не мав гріха, став цією досконалою жертвою. «Бачите, якраз у потрібний час, коли ми ще були безсилі, Христос помер за безбожних».

Три апостоли, Павло, Петро та Іван, писали про безгрішність і жертву Христа, щоб зняти гріхи світу. «Ми благаємо вас від імені Христа: примиріться з Богом. Того, Хто не мав гріха, Бог зробив для нас гріхом, щоб ми в Ньому стали Божою праведністю». «Христос постраждав за вас, залишивши вам приклад, щоб ви йшли слідами Його. Він не вчинив жодного гріха, і в устах Його не було підступу". Але ви знаєте, що Він з'явився, щоб узяти наші гріхи. І немає в Ньому гріха".

Іван Хреститель був «голосом того, хто кличе в пустелі: «Приготуйте дорогу для Господа, вирівняйте йому стежки»». Він сказав: «Я хрещу вас водою для покаяння. Але після мене прийде той, хто могутніший за мене, і сандалі якого я не годен носити. Він хреститиме вас Духом Святим і вогнем. свою руку, і він очистить своє гумно, збере свою пшеницю в комору, а полову спалить негасимим огнем».

Після Свого хрещення від Івана, щоб виконати всю праведність, і подолавши спокуси, поставлені перед Ним сатаною, Ісус повернувся до Галілеї, а потім пішов до Назарету. У їхній синагозі Він узяв сувій і «розгорнувши його, знайшов місце, де написано: Дух Господній на мені, бо Він помазав мене звіщати добру новину вбогим. Він послав мене проголошувати свободу для в'язнів і відновлення зору для сліпих, щоб звільнити пригноблених, щоб проголосити рік Господньої ласки». Тоді він згорнув сувій, повернув його служителю та й сів. Очі всіх, хто був у синагозі, були звернені на нього, і він почав, говорячи до них: «Сьогодні сповнилося це Писання у ваших слуханнях».

Отже, що це за «добра новина для бідних», яку Він проповідував? Це був і залишається Бог, як і всі інші люди, став тілом і кров'ю. Він народився від жінки, але був зачатий дією Святого Духа, а не чоловіком. «Він зростав у мудрості, зрості та в прихильності Бога та людей» і сказав: «Я повинен займатися справою Мого Батька». Справа Батька полягала в тому, щоб повернути всіх людей до праведних стосунків з Ними, перш ніж гріх увійшов у світ. Щоб зробити це, необхідно принести досконалу жертву, і людина має змінити своє життя та

бунтівництво на життя довіри, покори та благоговіння перед тим, хто може простити їхні гріхи та дати вічне життя. Ісус сказав: «Я є дорога, і правда, і життя. Ніхто не приходить до Отця, як тільки через мене». Ісус прийшов до них і сказав: «Дана мені всяка влада на небі і на землі. Тож ідіть і навчіть усі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, і навчаючи їх виконувати все, що Я вам заповів. І справді Я з вами по всі дні аж до кінця віку». Доказом усього цього були сповнені пророцтва, чудеса, очевидцями яких були і визнані ворогами, і, зрештою, Його публічна смерть, поховання та Його воскресіння, свідками яких стали сотні Його учнів.

Оскільки Він є Дорогою, Істиною та Життям, і оскільки Він має всю владу на небі та на землі, і оскільки ніхто не міг прийти до Отця інакше як через Нього, то те, що вимагається від нас, щоб наші гріхи були прощені, будучи примиреними та спасеними? Або, як казали євреї в день П'ятидесятниці: «Почувши це, люди засмутилися серцем і сказали Петру та іншим апостолам: «Браття, що нам робити?»

Почуйте.

- Старанно вивчайте і читайте те, що проповідував Христос, бо це Слова життя.

Зрозумійте.

- Усі люди є грішними, оскільки не послушалися Божих заповідей.
- Я згрішив і не живу згідно з Божими заповідями.
- Мій гріх призведе до моєї вічної смерті.
- Я повинен отримати прощення, щоб мати вічне життя з Богом.
- Христос є єдиним шляхом для мене отримати прощення всіх моїх гріхів.

Вірте Ісусу.

- Був і є Бог.
- Прийшов на землю у плоті як Ісус із Назарету.
- Жив серед людей.
- Добровільно віддав Своє фізичне життя як ідеальну жертву за мої гріхи, будучи розп'ятим.
- Був похований.
- Воскрес із гробу на третій день.
- Після Свого воскресіння явився сотням своїх учнів.
- Вознісся назад на небо, щоб бути з Батьком.

покаятися.

- Змініть моє життя з гріха та непослуху на довіру та послух.

Сповідатися .

- Публічно визнати мою віру в те, що Ісус є Сином Божим.

Померти.

- Убий моє старе, грішне, мирське життя.

шукати.

- Моли Бога простити мені мої гріхи.

Поховати.

- Поховайте моє гріховне життя, яке я вмертвив у могилі хрещення у воді (занурення) у смерть, поховання та воскресіння Христа, дозволяючи Богу воскресити мене з могили як нове Творіння.

Отримати.

- Святий Дух як записка майбутнього.

стати.

- Новий християнин як Бог додасть мене як Свою усиновлену дитину до інших дітей у Церкву, встановлену Христом.

Жити

- Продовжуйте жити непохитно та слухняно Христу та Вчення апостолів «Я закликаю вас жити гідним покликання, яке ви отримали. Будьте абсолютно скромними і ніжними; терпіть, терплячи один одного з любов'ю. Докладайте всіх зусиль, щоб зберегти єдність Духа через узи миру».

Питання

1. Римські солдати, на яких покладено відповідальність за розп'яття Ісуса, сказали.
 - a. ____ Коли ті євреї дізнаються, що не можуть перемогти нас?
 - b. ____ Цей чоловік, мабуть, зробив щось жахливе, бо Його релігійні лідери хочуть, щоб Його розіп'яли.
 - в. ____ Цей чоловік справді був Сином Божим
 - d. ____ Інший повстанець навчився нелегко
2. Немає записів про те, що Ісус був похований.
Т. ____ Ф. ____
3. На наступний ранок після суботи після смерті Ісуса та поховання в охоронюваній гробниці було
 - a. ____ Землетрус, коли камінь відкотили
 - b. ____ Ангел Господній зійшов на землю
 - в. ____ Ті, хто охороняв могилу, стали як мертві
 - d. ____ Ісус воскрес до життя, воскрес
 - d. ____ Все вищезазначене
4. Після свого воскресіння Ісуса побачили
 - a. ____ Його апостоли
 - b. ____ Нечисленні та ненадійні люди
 - в. ____ Сотні людей
 - d. ____ А і С
5. Ніхто не був свідком того, як Ісус пішов на небо після Його воскресіння. Це просто розумна історія, вигадана Його учнями для власної особистої вигоди.
Т. ____ Ф. ____